

- 1.5. **Ne** 3. neděle velikonoční
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích
- 2.5. **Po** svátek Přenesení sv. Norberta
v 10.00 slavnostní mše sv. v bazilice na Strahově,
následuje setkání se zaměstnanci Strahovského kláštera a kanonie
- 3.5. **Út** svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci
- 4.5. **St** památka sv. Floriána, mučedníka

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

- 5.5. **Čt** památka sv. Gotharda, biskupa
Mše sv. v 15.00 v Liběšovicích

- 6.5. **Pá** památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích,
v 17.00 pobožnost k Božímu Milosrdenství v kostele v Liběšicích

- 7.5. **So** sobota po 3. neděli velikonoční
ve 14.00 koncert duchovní hudby v kostele sv. Václava ve Velké Černoci
v 15.00 mše sv. v Žiželici – za zemřelou paní Marii Gajovou ze Žiželice
v 17.15 modlitba mariánského večeraďla v kostele v Liběšicích,
modlitba za ukončení války a za mír na Ukrajině
v 18.00 mše sv. v kostele v Liběšicích – s nedělní platností

- 8.5. **Ne** 4. neděle velikonoční – den modliteb za duchovní povolání
(Panna Maria, Prostřednice všech milostí a Den matek)
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s krátkou májovou pobožností,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

- Srdečně Vás zveme tuto sobotu 7. května od 14-ti hodin na tradiční koncert duchovní hudby do kostela sv. Václava ve Velké Černoci. Program koncertu a seznam pozvaných umělců naleznete na našich stránkách www.libesice.com.
- Tento týden před „nedělí Dobrého Pastýře“ probíhá týden modliteb za duchovní povolání. Důležitou výzvu k nadcházející neděli od našich českých a moravských biskupů naleznete rovněž na našich stránkách www.libesice.com.
- Stále probíhá pomoc ukrajinským uprchlíkům. Důležité weby:
www.stojimezaukrajinou.cz, www.pomahejukrajine.cz, www.charita.cz

Poutníčkova

příloha

roč.21, č.18

Amoris Laetitia
Family
Year 2021 - 2022

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

V krizích se dotýkáme ran Zmrtvýchvstalého, který nehledá dokonalé křesťany

(Papež František, 24.4.2022)

Dnes, v poslední den velikonočního oktávu, nám evangelium vypráví o prvním a druhém zjevení vzkříšeného Pána učedníkům. Ježíš přichází o Velikonocích, zatímco apoštolové jsou ze strachu zavření ve večeraďle, ale protože Tomáš, jeden z Dvanácti, není přítomen, vrací se o osm dní později (srov. J 20,19-29). Zaměříme se na dva protagonisty, Tomáše a Ježíše, a podívejme se nejprve na učedníka a poté na Mistra. Je to krásný dialog, který tyto dva vedou.

Především apoštol Tomáš. Představuje nás všechny, kteří jsme nebyli přítomni ve Večeraďle, když se Ježíš ukázal, a neměli jsme od něho žádná další fyzická znamení ani příchody. I my, stejně jako onen učedník, to máme někdy těžké: jak můžeme věřit, že Ježíš vstal z mrtvých, že nás doprovází a je Pánem našeho života, aniž bychom ho viděli, aniž bychom se ho dotkli? Jak tomu můžeme věřit? Proč nám Ježíš nedá nějaké zjevnější znamení své přítomnosti a své lásky? Někaké znamení, abych to viděl lépe... No, i my jsme jako Tomáš, se stejnými pochybnostmi, se stejným uvažováním.

Nesmíme se však za to stydět. Ve vyprávění Tomášova příběhu nám evangelium říká, že Ježíš nehledá dokonalé křesťany. Ježíš nehledá dokonalé křesťany. Říkám vám: děsím se, když vidím některé křesťany, některé sdružení křesťanů, kteří si myslí, že jsou dokonalí. Pán nehledá dokonalé křesťany; Hospodin nehledá křesťany, kteří nikdy nepochybují a vždy se honosí jistou vírou. Když je křesťan takový, je něco špatně. Ne, dobrodružství víry se stejně jako u Tomáše skládá ze světla a stínu. Pokud ne, co by to bylo za víru? Zná chvíle útěchy, rozmachu a nadšení, ale také únavy, ztráty, pochybností a temnoty. Evangelium nám ukazuje Tomášovu "kříži", aby nám řeklo, že se nesmíme bát kříže života a víry. Krize nejsou hříchem, jsou cestou, nesmíme se jich bát. Mnohdy nás nutí k pokoře, protože nás zbavují představy, že máme pravdu, že jsme lepší než ostatní. Krize nám pomáhají poznat, že jsme v nouzi: znovu v nás probouzejí potřebu Boha, a tak nám umožňují vrátit se k Pánu, dotknout se jeho ran, znovu zakusit jeho lásku, jako tomu bylo poprvé. Drazí bratři a sestry, je lepší mít nedokonalou, ale pokornou víru, která se vždy vrací k Ježíši, než silnou, ale domýšlivou víru, která nás činí pyšnými a arogantními. Běda jim, běda!

A jaký je Ježíšův postoj tváří v tvář Tomášově nepřítomnosti a jeho cestě, která je často i naší? Evangelium dvakrát říká, že "přišel" (v. 19,26). Poprvé a podruhé o osm dní později. Ježíš se nevzdává, neunavuje se námi, nebojí se našich krizí, našich slabostí. Vždy se vrací: když jsou dveře zavřené, vrací se; když pochybujeme, vrací se; když se s ním potřebujeme setkat a dotknout se ho blíž jako Tomáš, vrací se. Ježíš se vždycky vrací, vždycky klepe na dveře a nevrací se s mocnými znameními, která by nás nutila cítit se malí a neschopní, dokonce zahanbení, ale se svými ranami; vrací se a ukazuje nám své rány, znamení své lásky, která se provdala za naše slabosti.

Bratři a sestry, zvláště když prožíváme únavu nebo krizové chvíle, Ježíš, Zmrtvýchvstalý, se chce vrátit, aby byl s námi. Čeká jen na to, až ho budeme hledat, budeme ho volat, dokonce budeme protestovat jako Tomáš a přinášet mu své potřeby a svou nevíru. Vždy se vrací. Proč? Protože je trpělivý a milosrdný. Přichází, aby otevřel sklepení našeho strachu a naší nevíry, protože nám chce vždy dát další příležitost. Ježíš je Pánem "dalších příležitostí": vždy nám dává další, vždy. Zamysleme se tedy nad tím, kdy jsme se naposledy - trochu si vzpomeňme - v těžké chvíli nebo v období krize uzavřeli do sebe, zabarikádovávali se ve svých problémech a Ježíše nechali za dveřmi. A slibme si, že příště budeme ve své únavě hledat Ježíše, že se k němu vrátíme, k jeho odpuštění - on vždycky odpustí, vždycky! Vraťme se k ranám, které nás uzdravily. Tímto způsobem se také staneme schopnými soucitu, přístupu k zraněním druhých bez strnulosti a předsudků.

Kéž nás Panna Maria, Matka milosrdenství - rád na ni v pondělí po neděli milosrdenství vzpomínám jako na Matku milosrdenství - provází na cestě víry a lásky.